

สรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครและนครปฐม พบปัญหาหลายด้าน ส่วนมากเป็นปัญหาด้านการปลูก การตลาด และราคา

ปัญหาด้านการปลูก

1. ปัญหาในการเพิ่มผลผลิต มีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 ขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ที่ดี เมล็ดพันธุ์ที่เกษตรกรใช้ปลูกอยู่ขณะนี้ มักจะซื้อจากพ่อค้าในย่านดินที่อยู่มักชอบแสวงหากำไรและเอาโรคเอาเปรียบลูกค้าโดยการขายเมล็ดพันธุ์ปลอมปน หรือเมล็ดพันธุ์ที่เสื่อมคุณภาพ เช่น เมล็ดพันธุ์ที่เกษตรกรซื้อไป บางครั้งก็ถูกปลอมปนด้วยพันธุ์ต่าง ๆ กัน เมื่อนำไปปลูกจะเกิดปัญหาเนื่องจากเมล็ดพันธุ์ชนิดต่าง ๆ มีคุณสมบัติของการเจริญเติบโต การออกช่อดอกตัวผู้ การออกฝักหรือเวลาของการเก็บเกี่ยวต่างกัน ทำให้ไม่สามารถทำงานให้เสร็จในคราวเดียวกันได้ หรือเมล็ดพันธุ์ที่ซื้อไปเป็นเมล็ดพันธุ์ที่เก่า เมื่อนำไปปลูกจึงไม่งอกหรืองอกช้า หรือเป็นเมล็ดพันธุ์ที่โฆษณาว่าได้กลุ่สารเคมีกันโรคราน้ำค้างแล้ว สามารถนำไปปลูกได้เลย ซึ่งความจริงอาจกลุ่ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าที่ควร ทำให้เกษตรกรที่นำเมล็ดพันธุ์ไปปลูก ต้องพบปัญหาข้าวโพดเป็นโรคราน้ำค้าง ซึ่งต้องถอนทำลายทิ้งในภายหลัง

1.2 พื้นที่ปลูกไม่มีหรือมีจำกัด เนื่องจากข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชที่เริ่มนิยมปลูกกันในระยะเวลาสั้นกว่าปีที่ผ่านมา พื้นที่ที่สามารถทำการเพาะปลูกพืชได้ส่วนใหญ่ได้มีการปลูกพืชอื่นกันมาก่อนแล้ว การที่จะเปลี่ยนมาปลูกข้าวโพดฝักอ่อนทำให้เกิดความเสี่ยง เกษตรกรไม่แน่ใจว่าจะได้รายได้ที่คิดไว้หรือไม่ ทำให้เกษตรกรที่ต้องการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนอย่างจริงจังหาพื้นที่ปลูกไม่ค่อยได้ บางรายต้องไปเช่าที่ดินจากผู้อื่นหรือแบ่งพื้นที่ปลูกของพืชอื่นเพียงส่วนน้อยเพื่อปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชแซมหรือปลูกสลับพืชอื่น ทำให้พื้นที่ปลูกจำกัดดังกล่าว

1.3 เทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิตที่เหมาะสมยังไม่แพร่หลายถึงมือเกษตรกร

เช่น ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีคลุกเมล็ดเพื่อป้องกันโรคราน้ำค้าง ปุ๋ยที่จะใช้หรืออัตราที่เหมาะสม เพื่อการเจริญเติบโตและเพิ่มผลผลิต วิธีการปลูกและจำนวนต้นต่อไร่ที่เหมาะสม จากการสำรวจของผู้วิจัยพบว่าเกษตรกรมีการใช้ระยะปลูกไม่ถูกต้องกับจำนวนต้นต่อไร่ ไม่มีการพรนดินเป็นเวลานานหลาย ๆ ปี หยอกเมล็ดพันธุ์ในแต่ละหลุมมากเกินไปหรือน้อยเกินไป หรือวิธีการให้น้ำไม่พอเหมาะกับความต้องการของต้นข้าวโพด การใส่ปุ๋ยโดยใช้ชนิดของปุ๋ยไม่ถูกต้อง หรือระยะเวลาใส่ปุ๋ยไม่พอดีกับความต้องการของข้าวโพด

2. ต้นทุนการปลูกสูง เกิดจากค่าแรงงานสูง ค่าปุ๋ย ค่ายากำจัดศัตรูพืชมีราคาแพงและมีราคาเพิ่มสูงขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ในขณะที่ราคาผลผลิตไม่ได้เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย การที่ค่าแรงงานสูงเนื่องจากอัตราค่าจ้างสูงเพราะคนงานหายาก คนส่วนใหญ่ชอบไปรับจ้างทำงานในโรงงานต่าง ๆ มากกว่าที่จะมารับจ้างทำไร่ทำสวน ถ้าเกษตรกรรายใดมีการจ้างแรงงานมากก็จะทำให้ต้นทุนการปลูกสูงขึ้นไปด้วย แต่ถ้าเป็นการใช้แรงงานในครอบครัว รายจ่ายค่าแรงงานที่ต้องจ่ายเป็นเงินสดก็จะน้อยลง

3. ปัญหาอื่น ๆ ได้แก่

3.1 สภาพดินฟ้าอากาศ เช่น การahunของน้ำทะเลขึ้นถึงบริเวณพื้นที่ปลูกในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ทำให้เกษตรกรต้องหยุดปลูกพืชเป็นเวลานานถึง 4 เดือน คือระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน หรือการที่ฝนไม่ตกตามฤดูกาล ทำให้เกษตรกรที่ต้องอาศัยน้ำฝนไม่สามารถให้น้ำแก่ข้าวโพดได้ ต้องสูบน้ำจากแม่น้ำลำคลองและรดน้ำด้วยแรงคนหรือเครื่องยนต์พ่นน้ำ เกิดเป็นค่าใช้จ่ายในการรดน้ำทั้งค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าแรงงานในการรดน้ำขึ้นมาอีก

3.2 เกิดโรคพืชและแมลงระบาด ส่วนใหญ่มักเป็นโรคราน้ำค้าง หรือโรคใบลาย ซึ่งมีระบาดในช่วงฤดูฝน เมื่อเกิดโรคนี้กับต้นข้าวโพดแล้ว ต้นข้าวโพดจะไม่ให้ฝัก เกษตรกรต้องถอนต้นข้าวโพดทิ้งและเผาทำลาย เพื่อมิให้โรคระบาดออกไปมาก ผลผลิตที่ควรจะได้ก็จะลดลงหรือไม่ได้เลย เป็นความเสียหายอย่างมาก หรือมีหนอนหรือแมลงรบกวน เช่น แมงกะซอน ชอบมากินเมล็ดพันธุ์ที่ปลูก หรือหนอนมากัดกินต้นอ่อนในดิน เจาะลำต้น หรือกินใบอ่อน ซึ่งจะทำให้ต้นข้าวโพดตายในที่สุด

3.3 เกษตรกรไม่สามารถปฏิบัติตามวิทยาการใหม่ ๆ ได้ เนื่องจากวิทยาการเหล่านั้นอาจจะยุ่งยาก ซับซ้อน และต้องการการดูแลรักษาอย่างดี ประกอบกับเกษตรกรมีพื้นฐานการศึกษาน้อยและส่วนใหญ่ยากจน ขาดแคลนเครื่องมือ ขาดเงินทุนในการจัดการและปัจจัยการผลิต จึงไม่สามารถปฏิบัติตามได้

ปัญหาคำานการตลาดและราคาของผลผลิต

1. ตลาดมีขอบเขตจำกัด เกษตรกรเป็นจำนวนมากมักมีภาระผูกพันกับพ่อค้าผู้รับซื้อผลผลิต ซึ่งเป็นพ่อค้าในท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญต่อเกษตรกร เพราะจะเป็นผู้กำหนดราคาการรับซื้อให้ข่าวสารและให้กู้ยืมเงิน หรือมีการจ่ายปัจจัยที่ใช้ในการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนให้ไปใช้ก่อน เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยมีข้อตกลงว่าเกษตรกรต้องขายผลผลิตที่ได้ทั้งหมดให้กับตน ทำให้เกษตรกรหมดโอกาสที่จะขายผลผลิตให้กับพ่อค้ารายอื่นที่ให้ราคาดีกว่า หรือการที่เกษตรกรต้องเลือกขายผลผลิตให้กับพ่อค้าผู้รับซื้อรายใหญ่ ทั้งที่ให้ราคารับซื้อต่ำกว่าพ่อค้าย่อยรายอื่นที่เสนอให้ เนื่องจากพ่อค้าผู้รับซื้อรายใหญ่มีฐานะการเงินดีสามารถจ่ายเงินให้ทั้งหมดตรงตามกำหนดเวลา ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ดีกว่าพ่อค้าย่อยทั้งนี้เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่ยากจนมีความต้องการใช้เงินมาก

2. ราคาไม่แน่นอน ราคาจะเคลื่อนไหวสูงต่ำตามความต้องการของพ่อค้าผู้รับซื้อ โดยที่วันใดมีผลผลิตที่รับซื้อมาก ราคาที่รับซื้อก็จะต่ำ วันใดมีผลผลิตน้อย ราคาก็จะสูงขึ้น เกษตรกรผู้ขายผลผลิตไม่มีอำนาจต่อรองราคาได้เลย

3. ปัญหาการส่งออก ปัจจุบันตลาดต่างประเทศยังมีความต้องการข้าวโพดฝักอ่อนอีกมาก ทั้งที่เป็นข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป๋องและข้าวโพดฝักอ่อนแบบฝักสดที่บรรจุในถุงพลาสติกหรือบรรจุกล่อง และมีความต้องการสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่ความสามารถในการส่งออกของประเทศไทยมีไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการนั้นได้ เนื่องจากมีผลผลิตจากภาคเกษตรกรน้อย เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ยังไม่เห็นความสำคัญของข้าวโพดฝักอ่อนว่าจะเป็นพืชเศรษฐกิจที่จะทำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมากทั้งในปัจจุบันและอนาคต และเกษตรกรหลายรายก็ยังไม่แน่ใจว่าการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนจะทำรายได้ได้ดีกว่าพืชที่กำลังปลูกอยู่ จึงไม่มีการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนกันมากเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

ด้านการผลิต

1. แนวทางในการเพิ่มผลผลิต

1.1 ทางกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรเร่งรัดในการผลิตเมล็ดพันธุ์ที่ดีให้ผลผลิตสูง ทนทานต่อโรค เจริญเติบโตเร็ว เผยแพร่แก่เกษตรกร

1.2 กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าวโพดฝักอ่อน โดยเฉพาะพื้นที่ที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูง โดยส่วนราชการเข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการใช้เมล็ดพันธุ์ที่ดี การใช้ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้โดยให้เกษตรกรตำบลหรือเกษตรกรอำเภอ ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับเกษตรกรมากที่สุดเป็นผู้ถ่ายทอดแก่เกษตรกร

1.3 หน่วยงานของราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ควรเร่งรัดจัดหาปัจจัยในการปลูกต่าง ๆ เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย สารเคมีคลุมเมล็ด สารเคมีกำจัดศัตรูพืชให้เกษตรกรในราคายุติธรรมและได้ของที่มีคุณภาพทันกับเวลาที่ต้องการด้วย

2. แนวทางในการลดต้นทุนการปลูก

2.1 รวมกิจกรรมที่ใช้แรงงานที่สามารถกระทำร่วมกันได้ในคราวเดียว เช่น การฉีดสารเคมีป้องกันและกำจัดโรคและแมลงกับการใส่ปุ๋ย

2.2 รวมกลุ่มเกษตรกรในรูปสหกรณ์การเกษตรผู้ปลูกข้าวโพดฝักอ่อน เพื่อจัดหาปัจจัยในการปลูกจากหน่วยราชการ ซึ่งจะได้ในราคาถูกกว่าหาซื้อจากพ่อค้าตามท้องตลาด เช่น ซื้อปุ๋ยจากองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ซึ่งถ้าซื้อเป็นจำนวนมาก นอกจากจะได้ราคาถูกแล้ว ยังจัดส่งให้เกษตรกรถึงพื้นที่ปลูกอีกด้วย

3. อื่น ๆ

3.1 ให้บริษัทประกันภัยมาร่วมโครงการป้องกันภัยพืชผล เพื่อให้เกษตรกรมีหลักประกันในการปลูกและแน่ใจได้ว่าการลงทุนจะได้ผลคุ้มค่า ช่วยลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

3.2 ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชหมุนเวียน เช่น พืชตระกูลถั่ว เพื่อเป็นการบำรุงรักษาดินมิให้ขาดธาตุอาหารที่ข้าวโพดต้องการ

3.3 รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในเรื่องสินเชื่อระยะสั้น โดยผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้เกษตรกรมีเงินทุนในการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและปลูกได้ในพื้นที่ที่มากขึ้น ซึ่งจะทำได้ผลผลิตมากขึ้นด้วย

ด้านการตลาดและราคา

1. เพื่อตัดปัญหาเรื่องพ่อค้ากรราคาที่ได้รับซื้อผลผลิต และส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาปลูกข้าวโพดฝักอ่อนมากขึ้น จึงควรจัดให้มีการทำสัญญาผูกพันในการซื้อข้าวโพดฝักอ่อนในแต่ละครั้งโดยตรงระหว่างเกษตรกรกับโรงงานอุตสาหกรรม หรือตัวแทนผู้รับซื้อรายใหญ่โดยให้หน่วยงานราชการเข้าร่วมเป็นกรรมการในการทำสัญญาด้วย

2. รัฐบาลควรจะแทรกแซงในการกำหนดราคาขั้นต่ำของข้าวโพดฝักอ่อนเพื่อประกันราคาในช่วงที่มีผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ๆ

3. รัฐบาลควรพิจารณานโยบายที่จะส่งเสริมการส่งออกให้มากขึ้น โดยขยายตลาดต่างประเทศให้มากขึ้นและอำนวยความสะดวกในการขนส่งไปยังตลาดต่างประเทศ เช่น การขนส่งโดยทางเครื่องบินและคิดค่าขนส่งในราคาถูก เป็นต้น

4. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการรวมตัวจัดตั้งเป็นสหกรณ์การเกษตรในท้องที่ที่มีการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนกันมาก เพื่อจะเป็นองค์กรที่เป็นผู้รวบรวมผลผลิตจัดส่งไปขายโดยตรงกับโรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้รับซื้อรายใหญ่ ๆ และกวดขันควบคุมกันเองในด้านคุณภาพของผลผลิตในหมู่สมาชิก จะทำให้มีอำนาจในการต่อรองราคามากขึ้น รวมทั้งการทำสัญญาผูกพันการซื้อขายผลผลิตด้วย นอกจากนี้ยังช่วยให้มีการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้แก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดฝักอ่อนได้ง่ายและสะดวกขึ้น เกษตรกรสามารถพบปะแลกเปลี่ยนความรู้ความชำนาญและความคิดเห็นในการปลูก ในการเพิ่มผลผลิต หรือการแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนอีกด้วย การมีสหกรณ์การเกษตรยังช่วยให้ได้รับความช่วยเหลือด้านเงินลงทุนจากสถาบันการเงินและหน่วยงานของรัฐบาลมากขึ้นด้วย

5. รัฐบาลควรจัดหาเงินกู้ยืมตราดอกเบี้ยต่ำให้กับพ่อค้าผู้ส่งออก เพื่อจะได้มีความสามารถที่จะไปรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรเป็นจำนวนมาก จะได้มีทุนหมุนเวียนที่จะรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรตามราคาประกันขั้นต่ำ โดยให้ธนาคารพาณิชย์รับนโยบายไปปฏิบัติ และอาจมีข้อกำหนดว่าถ้าไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง เช่น ไม่รับซื้อผลผลิตตามราคาประกันขั้นต่ำ ธนาคารจะงดการให้สินเชื่อแก่พ่อค้ารายนี้ต่อไป

สรุป

ข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชไร่ที่เกษตรกรกำลังนิยมปลูกกันมากเพราะมีอายุการปลูกจนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตเสร็จสิ้นเพียง 50-60 วัน ปีหนึ่ง ๆ สามารถปลูกได้ถึง 4-5 ครั้ง การปลูกแต่ละครั้งสามารถทำรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกโดยเฉลี่ยประมาณ 700-800 บาทต่อไร่ ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร นครปฐมและเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร มีเกษตรกรปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเป็นจำนวนมาก ประมาณว่าคิดเป็น 80 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดฝักอ่อนทั้งหมดทั่วประเทศ พันธุ์ข้าวโพดที่นิยมใช้ปลูกได้แก่ พันธุ์สุวรรณ 2 พันธุ์ชุปเปอร์สวีท พันธุ์หวานธรรมชาติ และพันธุ์ผสม พื้นที่ปลูกข้าวโพดฝักอ่อนของเกษตรกรแต่ละรายโดยเฉลี่ยประมาณรายละ 5-10 ไร่และโดยส่วนใหญ่จะปลูกแบบยกร่องสวน จากการศึกษาพบว่าในจังหวัดสมุทรสาครมีการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเท่ากับ 4 ครั้งต่อปีถึงแม้มีอิทธิพลของน้ำทะเล แต่จำนวนครั้งที่ปลูกก็ยิ่งมากกว่าการปลูกในจังหวัดนครปฐม ซึ่งมีการปลูก 3 ครั้งต่อปี ทั้งนี้เพราะเกษตรกรในจังหวัดนครปฐมใช้เวลาในการพักหน้าดินยาวนานกว่า

ต้นทุนการปลูกข้าวโพดฝักอ่อน จำแนกออกได้เป็น 3 ส่วนคือ ต้นทุนค่าวัสดุ ต้นทุนค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ โดยแบ่งเป็นต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ จากการศึกษาพบว่าต้นทุนการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนทั้งหมดโดยเฉลี่ยต่อไร่ต่อการปลูกหนึ่งครั้งของเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 10 ไร่ของจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม และของเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกสูงกว่า 10 ไร่ของจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม เท่ากับ 1,563.03 1,613.12 1,467.22 และ 1,543.13 บาทตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วต้นทุนการปลูกของจังหวัดสมุทรสาครต่ำกว่าของจังหวัดนครปฐมโดยเฉพาะต้นทุนคงที่ซึ่งต่ำกว่าทุกรายการด้วย ทางด้านรายได้ที่เกษตรกรได้รับจากผลผลิตที่ได้ประมาณไร่ละ 800 กิโลกรัมโดยราคาขายกิโลกรัมละประมาณ 2.75 บาท

จะได้รายได้รวมประมาณ 2,200 บาทต่อไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนการปลูกแล้วเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 10 ไร่ของจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม และเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกสูงกว่า 10 ไร่ของจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จะมีกำไรสุทธิประมาณไร่ละ 636.97 586.88 732.78 และ 656.87 บาทตามลำดับ

ในการวิเคราะห์ผลตอบแทนพบว่าการวิเคราะห์สถานการณ์ทางด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย มีอัตราค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อรายได้รวมของเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 10 ไร่ของจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม และของเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกสูงกว่า 10 ไร่ของจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม เท่ากับ 0.71 0.73 0.67 และ 0.70 ตามลำดับ มีอัตรากำไรสุทธิต่อรายได้รวม เท่ากับ 0.29 0.27 0.33 และ 0.30 ตามลำดับ สำหรับการวิเคราะห์ในเชิงเศรษฐกิจมีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการปลูก เท่ากับ 40.75 36.38 49.94 และ 42.57 ตามลำดับ และมีอัตรากำไรส่วนเกินต่อต้นทุนการปลูก เท่ากับ 49.63 49.21 61.44 และ 54.36 ตามลำดับ ส่วนการวิเคราะห์ในเชิงการจัดการฟาร์ม มีอัตรารายได้เหนือค่าใช้จ่ายที่แท้จริงต่อต้นทุนการปลูก เท่ากับ 76.46 69.97 81.03 และ 74.07 ตามลำดับ สำหรับการวิเคราะห์หาราคาคู่มือพบว่าราคาคู่มือต่อกิโลกรัม เท่ากับ 1.95 2.02 1.83 และ 1.93 บาทตามลำดับ

เกษตรกรโดยส่วนใหญ่จะขายผลผลิตให้พ่อค้าที่มารับซื้อถึงพื้นที่ปลูก โดยขายได้ราคากิโลกรัมละประมาณ 2.00-3.50 บาท พ่อค้าจะนำผลผลิตที่รับซื้อส่วนหนึ่งส่งโรงงานอุตสาหกรรมผลิตข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป๋อง อีกส่วนหนึ่งทำการปอกเปลือกและส่งขายเป็นฝักสด โดยบรรจุถุงพลาสติกส่งไปขายยังประเทศใกล้เคียง เช่น ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย ฮองกง และพ่อค้าบางรายส่งไปขายถึงประเทศแคนาดา สถิติการส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป๋อง และข้าวโพดฝักอ่อนแบบฝักสดกำลังเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปีสามารถทำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละนับร้อยล้านบาท

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า การปลูกข้าวโพดฝักอ่อนประสบปัญหาหลายอย่าง เช่น ปัญหาด้านการผลิตได้แก่ พื้นที่ปลูกมีจำกัด ขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ที่ดี มีโรคราน้ำค้างระบาด เกษตรกรยังใช้ปุ๋ยไม่เหมาะสม เป็นต้น ส่วนปัญหาด้านการตลาดและราคาพบว่าเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดฝักอ่อนไม่มีอำนาจในการกำหนดราคาขายผลผลิตหรือต่อรองราคาได้เลยต้องขึ้นอยู่กับการกำหนดของพ่อค้าผู้รับซื้อแต่ฝ่ายเดียว ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของหน่วยราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่

จะหาทางแก้ไขและช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดฝักอ่อน เพื่อช่วยกันทำให้ข้าวโพดฝักอ่อน เป็นพืชเศรษฐกิจที่สามารถทำรายได้เข้าสู่ประเทศมากขึ้นต่อไป